

og trøste sig med, at der have vi saa fundet os i Ulemper og gjort et Arbejde, som en Gang vil komme Efterlægten til gode. Der er jo ogsaa en anden Indvending, man har fremst. Det er for Skolevæsenets Vedkommende, og det er denne, at man maa reformere alle Skolebøger. Saa vidt gik det ærede 2det Medlem for 6te Kreds jo ikke, han talte kun om Regnebøgerne og en Del af de andre Skolebøger. Jeg tror ikke, at man behøver at reformere her, og navnlig ikke, at man behøver at reformere fuldstændig med eet Slag. Man vil blive nødt til at lade den Slægt, der nu nyder Undervisning, lære baade det gamle og det ny Maal — de kunne ikke undvære Kundskab til det gamle — men derfor kan man meget godt beholde de gamle Regnebøger. Det eneste, man maa, er at give et Tillæg, hvorefter de ogsaa kunne lære det ny Maal, og den Udgift vil ikke blive saa overordentlig stor. Med Hensyn til de andre Skolebøger tror jeg ikke, der behøves at foretages nogen videre Forandring; det er da i alt Fald noget, der først behøver at komme efterhaanden. Dette angik Lovforslaget i sin Almindelighed, hvorved jeg blot skal gentage dette, at det forekommer mig, at en Modstaud mod Lovforslaget paa de Grunde, som jeg her har omtalt, maa blive umulig, naar man ser hen til, at et saadant Lovforslag er blevet indført i andre Lande, uden at de Vanskeligheder, man er bange for, ere komne frem.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser kan jeg for mit Vedkommende ganske tiltræde, hvad det ærede 12te kongevalgte Medlem (H. N. Hansen) sagde med Hensyn til § 3, at man vist godt kunde finde en Affattelsesmaade, der gjorde Oversigten over de forskellige Maal tydeligere. Man har det ogsaa i andre, fremmede Lovgivninger, og det er noget, man meget let kan tage under Overvejelse. Jeg har i dette Lovforslag i det hele taget ikke villet foretage Forandringer, fordi jeg har ment det rigtigst at fremsætte det netop i den Form, hvori det sidst blev vedtaget af Landstinget. — § 6 omhandler Justeringsreglerne. Der er jo Forholdet dette, at efter Forordning af 1828 har Justeringen udelukkende ligget i Kjøbenhavns Magistrats Haand. Hvorvidt man vil gaa til en Forandring af dette, er ogsaa en af de Ting, der kunne komme under Overvejelse. Der kan ansøres en Del for en saadan Endring, men ganske vist heller ikke lidt derimod. Det har hidtil vist sig at være en god Ordning, man har nu, at Kjøbenhavns Magistrat har haft Sagen i sin Haand. Magistraten har løst Opgaven meget heldigt, og jeg tror, at Justeringen

og Salget af de forskellige Maal er foregaaet paa en billig Maade. Allerede dette er tilstrækkeligt til, at man skal overveje Sagen vel, inden man gaar bort derfra og gaar over til noget nyt. Men selvfølgelig vil Sagen kunne overvejes, og fra Regeringens Side vilde der næppe i og for sig være noget at indvende imod, at man gik over til at gøre Justeringen til en Statsforanstaltning ganske, som man har det i andre Lande, og kunne begge Tingene enes med Regeringen derom, saa skal jeg for mit Vedkommende være tilfreds dermed. — Det ærede Medlem for 6te Kreds (S. Pedersen) havde Vanskelighed ved at forstaa en Bestemmelse, der gav Parterne Tilladelse til, naar de vare enige om det, at anvende metrisk Maal og Vægt i Mellemtiden mellem det Tidspunkt, som Kongen nærmere fastsætter ifølge § 7, 1ste Stk., og det Tidspunkt, da Stytemet bliver obligatorisk for alle. Ja, Forholdet er det, at det er forbudt den handlende at anvende andet end Landets justerede Maale- og Vægtredskaber, og derfor er det nødvendigt at give en saadan Bestemmelse, som dog kun kan komme til Anvendelse i det Øjeblik, man begynder at justere de ny Maal saaledes, at de handlende og næringsdrivende kunne skaffe sig de justerede Maal, som det er nødvendigt for dem at bruge, naar de overhovedet ville gaa ind paa den omtalte Overenskomst. — Det ærede 12te kongevalgte Medlem omtalte de Vanskeligheder, der kunde følge med en Anvendelse af Bestemmelserne i § 9, der angiver, hvorledes man skal overføre de nuværende Maal ved Beregningen af Bygningsafgiften, Indførelstolden o. s. v. Her vil jeg ogsaa give ham fuldstændigt Medhold, men jeg tror ogsaa, at man maa komme til dette, at man paa flere Omraader maa have et Tillæg til den bestaaende Skattelovgivning, saaledes at den ændres derhen, at man i Fremtiden kan bruge de ny Maal som Enhed, altsaa saaledes, at man bruger 1 Meter, 1 Kilo o. s. v. som den Enhed, der lægges til Grund for Afgiftsberegningen. Jeg nævnte ved Lovforslagets Fremættelse her i Tinget Loven om Ølstat, hvor det er aldeles nødvendigt at komme dertil. Det samme er vist Tilfældet med Brændevinsbestillingen. Men man kan dog ikke undvære en Bestemmelse som denne, der giver den almindelige Regel, som kommer til Anvendelse, hvor man ikke træffer andre særlige Bestemmelser. Det er Bestillingen af § 9, og man har vistnok i alle andre Lande, hvor man har antaget Meterstytemet, ogsaa maattet tage denne Konsekvens af det, at man til Loven har føjet flere Bestemmelser, hvorved man reformerer Afgiftsbestemmelserne, men det bliver